

Ο Βουλευτής Α΄ Πειραιά και Νησιών Θοδωρής Δρίτσας, μιλώντας στη Βουλή για το Νομοσχέδιο για την Φορολογία Ακινήτων, υπογράμμισε μεταξύ άλλων, ότι:

«Ο Φόρος Ακίνητης Περιουσίας, δεν έχει αναλογικότητα, δεν έχει δικαιοσύνη, δεν έχει αξιολόγηση της φοροδοτικής ικανότητας. Γι' αυτό, θα γεννήσει νέα χρέη, νέα αδυναμία, νέο ιδιωτικό χρέος. Θα γεννήσει αδυναμία ανταπόκρισης και θα οδηγήσει, σε νέους πλειστηριασμούς».

«Δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για τα διατηρητέα κτίρια, αυτά τα οποία, ούτε ιδιοκατοικούνται, ούτε αξιοποιούνται και όμως, καταρρέουν, ενώ πρέπει να προστατευθούν ως πολιτιστική κληρονομιά και κατάκτηση. Αυτό, είναι απόλυτα αντιαναπτυξιακό και καταστροφικό ταυτόχρονα».

«Δεν υπάρχει πρόβλεψη -και έχουμε καταθέσει σχετική τροπολογία- για κτήματα, τα οποία βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και έχουν κηρυχθεί, ως χώροι για αρχαιολογικές ανασκαφές».

«Τέλος, δεν υπάρχει πρόβλεψη για τις ισχύουσες σε ορισμένες περιοχές, εξωπραγματικές αντικειμενικές αξίες ακινήτων. Ενώ έκανε δεκτή ο Υπουργός μια τροπολογία, η οποία αφορά κάποια πλούσια προάστια της Αθήνας -αυτά θα ωφεληθούν άμεσα- δεν έγινε τίποτα για περιοχές ολόκληρες, που βοούν και έχουν κάνει παρεμβάσεις στον Πρωθυπουργό, στον Υπουργό Οικονομικών, σε όλους τους αρμόδιους Υπουργούς. Εγώ, γνωρίζω παρεμβάσεις από τη νότια Κυνουρία, από την Ύδρα, από όλη την Αρκαδία, αλλά και από όλες τις ορεινές περιοχές της Ελλάδας, όπου οι αντικειμενικές αξίες ή οι τιμές ζώνης, είναι εξωπραγματικές. Οι απαντήσεις, που επί μήνες τώρα παίρνουν από τους Υπουργούς, είναι ότι αυτό μόνο όταν έλθει ξανά η συζήτηση για την αναδιαπραγμάτευση και τον επανακαθορισμό των αντικειμενικών αξιών, θα αντιμετωπιστεί. Πρόκειται για τεράστια αδικία».

Ειδικά, για τα άρθρα 14 και 15 του Νόμου, που αφορούν φορολογικές ρυθμίσεις των ναυτιλιακών ν επιχειρήσεων, ο Θοδωρής Δρίτσας επεσήμανε ότι:

«Αλήθεια, είναι να γελάει και να κλαίει κανείς. Μία πιεστική υποχρέωση των πλουσίων εφοπλιστών και Ελλήνων πλοιοκτητών, που χρόνια τώρα έχουν σκανδαλώδεις φοροαλλαγές, οδήγησε κάποτε -υπό την κοινωνική πίεση, από τη γενικευμένη κατακραυγή, αλλά και από τις ανταγωνιστικών κινήτρων παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής- σε ένα μορατόριουμ κυβέρνησης και εφοπλιστικού κόσμου, για μία εθελοντική φορολογική πρόσθετη επιβάρυνση των εφοπλιστών και των ναυτιλιακών επιχειρήσεων για τρία χρόνια».

Επειδή αυτό δεν μπορούσε να πάρει νόμιμη υπόσταση, έρχεται σήμερα με το άρθρο 14, να θεσμοθετηθεί αυτή η περιφημη εθελοντική -δεν ισχύει για καμιά άλλη κοινωνική κατηγορία του ελληνικού λαού- φορολογική υποχρέωση. Σήμερα θεσμοθετείται για δύο λόγους, λόγω της γενικευμένης κατακραυγής, της αδυναμίας να μείνει εθελοντική και της πίεσης για λόγους ανταγωνισμού του διεθνούς και ευρωπαϊκού κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής».

«Εδώ, λοιπόν, πρέπει κανείς να αναρωτηθεί, τι σόι διεύρυνση φορολογικής βάσης είναι. Στην καλύτερη περίπτωση, προστίθεται ένα ποσό 90 εκατομμύρια με 100 εκατομμύρια στα προηγούμενα 40 εκατομμύρια έως 50 εκατομμύρια που εισπράττοντο. Αυτός ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνονταν οι εφοπλιστές, ήταν μικρότερος από τα παράβολα των μεταναστών ή από το φόρο των ναυτικών. Τέτοιο σκάνδαλο!».

Ο Θ. Δρίτσας επεσήμανε ακόμα ότι:

«Όλα τα τελευταία χρόνια η ελληνική σημαία μειώνεται, 2%, 2,5%, 3% κάθε χρόνο και φέτος».

«Το εισαγόμενο ναυτιλιακό συνάλλαγμα πάλι μειώνεται».

«Ποιά είναι ακριβώς η κοινωνική ωφελιμότητα, η ανταποδοτικότητα αυτών των απαλλαγών; Πώς αξιοποίησε ο εφοπλιστικός κόσμος της Ελλάδας τα κίνητρα και τα προνόμια που η ελληνική πολιτεία, πλουσιοπάροχα του έχει δώσει;»

«Δεν είναι πρόκληση να το ισχυρίζεται κανείς, όταν την ίδια στιγμή, σε συνθήκες ισχυρού βέβαια ανταγωνισμού, οι Έλληνες πλοιοκτήτες παραγγέλνουν συνεχώς νέα πλοία στα ναυπηγεία, όχι στα ελληνικά, στα οποία δεν κάνουν ούτε καν επισκευές, αλλά στα ναυπηγεία της Κίνας, της Κορέας, της Ιαπωνίας, γενικώς της Ασίας; Ποια είναι η προστιθέμενη αξία και η κοινωνική ωφελιμότητα για την ελληνική κοινωνία;», διερωτήθηκε ο Θ. Δρίτσας.

Στην τοποθέτηση του Θεόδωρη Δρίτσα αντέδρασε έντονα ο Υπουργός Υγείας Άδωνις Γεωργιάδης, ζητώντας διαρκώς το λόγο και προκαλώντας ακόμα και την αντίδραση του Προεδρείου («Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ! Έχετε καταλάβει το ρόλο σας; Έχετε καταλάβει τι εντύπωση δίνουμε;»), όχι για θέματα Υγείας, ούτε για τα κυρίως θέματα του Νομοσχεδίου, αλλά για να υπερασπιστεί τα εφοπλιστικά προνόμια, χωρίς να βρει ούτε λέξη συμπάθειας για τους άνεργους ναυτεργάτες και χωρίς να δώσει κάποια εξήγηση, για τη μείωση του ελληνικού στόλου ή του εισαχθέντος συναλλάγματος.

Η απάντηση του Θεόδωρη Δρίτσα ήταν άμεση:

«Εγώ δεν απολογούμαι σε μία κοινωνική κατηγορία της ευμάρειας, έστω κι αν αποτελεί ένα δυναμικό παραγωγικό κλάδο, με διεθνή ακτινοβολία και δράση. Μην ξεχνάτε, κύριε Υπουργέ, γιατί αυτό είναι μία εθελόδουλη προσέγγιση, ότι αυτό το εφοπλιστικό κεφάλαιο, το ελληνικό, έχει διεθνές κύρος χάρις στο κύρος της ελληνικής σημαίας και χάρη στην ναυτοσύνη των Ελλήνων ναυτικών, που τώρα είναι άνεργοι. Χάρη σε αυτό, έχει το κύρος του. Αν αυτό δεν το ξέρετε, θα σας το πουν οι ίδιοι οι караβοκύρηδες που έχουν γίνει εφοπλιστές, αλλά που συνδέουν την πορεία τους με αυτήν τη ναυτική γενιά. Από εκεί και πέρα παρά τα προνόμια, η ελληνική σημαία μειώνεται και το ναυτιλιακό συνάλλαγμα,

επίσης. Δε χρειάζεται η δική μου τοποθέτηση στη Βουλή, για να μην ανταποκρίνονται οι Έλληνες εφοπλιστές. Ξέρουν καλά, ότι η ελληνική σημαία είναι γι' αυτούς «αμπάριζα» για τη διεθνή τους δράση».